

штетних посљедица.

Сви општи правни акти у правном поретку Црне Горе подложни су оцјени уставности и законитости. Уставни суд одлучује о уставности свих закона и општих аката које доноси Скупштина Црне Горе и о уставности и законитости општих подзаконских аката за спровођење закона, као и других општих аката које доноси Влада Црне Горе (уредбе, одлуке и друго). Поред тога Уставни суд одлучује о сукобу надлежности између извршне власти (Владе) и судова и органа јединица локалне самоуправе и о сагласности са Уставом мјера и радњи које Влада предузима за вријеме ратног и ванредног стања.

„Уставни суд одлучује: 1) о сагласности закона са Уставом и потврђеним и објављеним међународним уговорима; 2) о сагласности других прописа и општих аката са Уставом и законом; 3) о уставној жалби због повреде људских права и слобода зајамчених Уставом, након исцрпљивања свих дјелотворних правних средстава; 4) да ли је предсједник Црне Горе повриједио Устав; 5) о сукобу надлежности између судова и других државних органа, између државних органа и органа јединица локалне самоуправе и између органа јединица локалне самоуправе; 6) о забрани рада политичке партије или невладине организације; 7) о изборним споровима и споровима у вези са референдумом који нијесу у надлежности других судова; 8) о сагласности са Уставом мјера и радњи државних органа предузетих за вријеме ратног и ванредног стања; 9) врши и друге послове утврђене Уставом“ (члан 149. Устава).

Уставни суд врши и тзв. конкретну контролу појединачних правних аката (заштита *in concreto*), односно штити људска права и основне слободе у поступку по уставној жалби. Тиме се, по узору на њемачки и аустријски модел успоставља далекосежно уставно судство. У овом поступку Уставни суд може укинути било коју пресуду донесену од стране редовних судова у Црној Гори, укључујући и пресуде Врховног суда Црне Горе, као и други појединачни акт донесен од стране другог овлашћеног тијела, ако утврди да тај акт крши уставна права и слободе грађана.

Изузетно, Уставни суд, у поступку по уставној жалби може наредити да се обустави извршење појединачног акта до доношења коначне одлуке на захтјев подносиоца жалбе, уколико подносилац жалбе учини извјесним наступање неотклоњивих штетних посљедица. На овај начин, у поступку по уставној жалби, остварује се и превентивна улога Уставног суда.

Због великог броја уставних жалби, након увођења института уставне жалбе Уставом из 2007. године, Уставни суд се све више „удаљава“ од своје класичне надлежности, апстрактне контроле закона и других прописа. Преглед примљених уставних жалби у периоду од 2007. до 2013. године, показује да је број изјављених уставних жалби у сталном порасту. Због „популаризације“ института уставне жалбе (које у укупном броју уставносудских предмета чине око 85%) и ограничених кадровских